Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 18 listopada 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Torino – Włochy) – Techbau SpA / Azienda Sanitaria Locale AL

(Sprawa C-299/19) ([1])

[Odesłanie prejudycjalne – Zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych – Dyrektywa 2000/35/WE – Pojęcie „transakcji handlowej" – Pojęcia „dostawy towarów" i „świadczenia usług" – Artykuł 1 i art. 2 pkt 1 akapit pierwszy – Zamówienie publiczne na roboty budowlane]

(2021/C 28/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Torino

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Techbau SpA

Strona pozwana: Azienda Sanitaria Locale AL

Sentencja

Artykuł 2 pkt 1 akapit pierwszy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/35/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych należy interpretować w ten sposób, że w rozumieniu tego przepisu zamówienie publiczne na roboty budowlane stanowi transakcję handlową, która prowadzi do dostawy towarów lub świadczenia usług, a zatem wchodzi ono w przedmiotowy zakres stosowania owej dyrektywy.

([1]) Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 listopada 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-371/19) ([1])

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 170 i art. 171 ust. 1 – Zwrot VAT podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim, w którym nabywają towary i usługi lub importują towary podlegające VAT, lecz którzy mają siedzibę w innym państwie członkowskim – Dyrektywa 2008/9/WE – Szczegółowe zasady zwrotu VAT – Artykuły 9 i 10 – Artykuł 15 ust. 1 – Artykuł 20 – Brak kopii faktury lub dokumentu importowego – Systematyczne odrzucanie niekompletnych wniosków o zwrot – Odmowa wezwania podatnika do uzupełnienia jego wniosku po upływie terminu przewidzianego na złożenie wniosku – Zasada neutralności podatkowej – Zasada proporcjonalności – Dopuszczalność]

(2021/C 28/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Jokubauskaitė i R. Pethke: pełnomocnicy)

Strona przeciwna: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: S. Eisenberg i J. Möller, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Odrzucając wnioski o zwrot podatku od wartości dodanej (VAT) wniesione przed dniem 30 września roku kalendarzowego następującego po okresie zwrotu, do których nie dołączono kopii faktur lub dokumentów importowych wymaganych przez przepisy państwa członkowskiego zwrotu na podstawie art. 10 dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 grudnia 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, bez uprzedniego wezwania skarżących do uzupełnienia wniosków poprzez przedłożenie, w razie potrzeby po tej dacie, tych kopii lub dostarczenia odpowiednich informacji umożliwiających rozpatrzenie tych wniosków, Republika Federalna Niemiec, z naruszeniem zasady neutralności VAT oraz skuteczności (effet utile) prawa do zwrotu VAT przez podatników niemających siedziby w państwie członkowskim zwrotu, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 170 i 171 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r., a także art. 5 dyrektywy 2008/9.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Oprócz swoich kosztów Republika Federalna Niemiec pokrywa dwie trzecie kosztów Komisji Europejskiej.

4) Komisja Europejska ponosi jedną trzecią swoich kosztów.

(1) Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 listopada 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Heilbronn – Niemcy) – postępowanie karne przeciwko ZW

(Sprawa C-454/19) (1)

[Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii – Artykuł 21 TFUE – Prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich – Szczególna odpowiedzialność karna za uprowadzenie dziecka za granicę – Ograniczenie – Względy uzasadniające – Ochrona dziecka – Proporcjonalność]

(2021/C 28/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Heilbronn

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

ZW

przy udziale: Staatsanwaltschaft Heilbronn

Sentencja

Artykuł 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego państwa członkowskiego, zgodnie z którym okoliczność, że jedno z rodziców ukrywa swoje dziecko przebywające w innym państwie członkowskim przed ustanowionym dla tego dziecka kuratorem, jest zagrożona sankcją karną nawet w wypadku braku użycia przemocy, groźby wyrządzenia poważnej szkody lub podstępu, podczas gdy w sytuacji gdy dziecko przebywa na terytorium pierwszego państwa członkowskiego, ten sam czyn jest zagrożony karą tylko w wypadku użycia przemocy, groźby wyrządzenia poważnej szkody lub podstępu.

(1) Dz.U. C 280 z 19.8.2019.